

10 gr.

ABC

10 gr.

NOWINY CODZIENNE

Nr. 60

Warszawa, piątek 25 lutego 1938 r.

Rok XII

Dochody 2.475.029.000 zł. — wydatki 2.474.935.000

Sejm uchwalił budżet

Powtórna porażka min. Poniatowskiego

W czwartek przed południem odbyło się posiedzenie Sejmu, na którym ostatecznie ukończono prace nad budżetem, uchwalając w trzecim czytaniu ustawę skarbową i preliminarz na rok 1938/39.

Uchwałę poprzedziło przemówienie zgłoszonych poprawek. Na temat lasów państwowych wywiązała się znowu dłuższa dyskusja.

ZMNIJSZENIE WYREBU PRZYJĘTE

Poseł Kamiński zarzucił postawi Freymanowi i tym, którzy głosowali za projektowanym przez niego ograniczeniem wyrebu, przeprowadzanie rozgrywek politycznych. Poseł Wagner ponowił swój wniosek o utrzymanie w brzmieniu rządowym art. 11 ustawy skarbowej, który

dotyczy wyrebu lasów. Wniosek ten jednak odrzucono 87 głosami przeciw 58.

Z kolei przyszła na porządek dzienny poprawka posła Pacholczyka, domagająca się zniesienia podatku specjalnego. Poseł Wymysłowski domagał się głosowania imiennego nad tą poprawką. Wniosek jego jednak odrzucono zarówno jak i samą poprawkę.

Poruszona została również sprawa ordynacji wyborczej. Poseł Hoffman odwołał się do przewodniczącego wicemarsz. Schaetzla, aby poddał pod głosowanie jego rezolucję, wzywając rząd do przedłożenia podczas najbliższej sesji zwyczajnej projektu zmian ordynacji wyborczej.

Wicemarsz. Schaetzl żądania tego nie uwzględnił, zasłaniając się negatywnym stanowiskiem referenta budżetu posła Sowli-

skiego. Niewątpliwie odetchnęli z ulgą liczni posłowie, którym może nie wypadłoby głosować przeciw rezolucji, a którzy bynajmniej zmiany ordynacji wyborczej nie pragną.

MIN. PONIATOWSKI NA CENZUROWANYM

Przyjęto następnie cały szereg innych rezolucji. Charakter polityczny mają rezolucje dotyczące Ministerstwa Rolnictwa. Wzywają one do podniesienia produkcji rolnej, obniżenia ceny cukru i nawozów sztucznych, nieobejmowa-

wania przez Ministerstwo agend samodzielnych instytucji społecznych i powstrzymania wzrostu etatów osobowych.

Budżet uchwalony przez Sejm wyraża się w następujących cyfrach: dochody 2.475.029.000 zł., wydatki 2.474.935.000 zł. Nadwyżka budżetowa wynosi zatem 94.000 zł.

Wbrew zapowiedziom, Ozon nie zgłosił żadnej deklaracji przy trzecim czytaniu.

Rozprawa budżetowa w Senacie rozpocznie się 7 marca.

Nabożeństwo żałobne za duszę ś. p. Henryka Rossmanna

W czwartek, jako w pierwszą rocznicę śmierci ś. p. Henryka Rossmanna przed głównym ołtarzem kościoła Zbawiciela odprawiona została o g. 10.30, żałobna Msza święta. Na Mszę przybyli

tłumnie towarzysze pracy i przyjaciele Zmarłego.

W przeddzień rocznicy zgonu, na Powązkach złożono wieńce, jeden od przyjaciół, drugi z napisem: „Henrykowi Rossmannowi — robotnicy b. O. N. R.“

Dziś na str. 3-ej —

wywiad ze znakomitym uczyonym i działaczem prof. E. Romerem

Red. Bobiński skazany

na półtora roku aresztu

i aresztowany na sali sądowej

Przed Sądem Okręgowym toczył się proces redaktora odpowiedzialnego naszego pisma, p. Kazimierza Bobińskiego, przeciwko któremu wystąpił nauczyciel Aleksander Litwin o zniesławienie w związku z artykułem, jaki ukazał się na łamach naszego pisma w listopadzie ub. roku p. t. „Żydzi kierowali agendami Zw.

Nauczycielstwa Polskiego“. W artykule tym — pomieszczonym zresztą i w innych pismach polskich, stwier-

dzono, że tam, gdzie prowadzona jest szkodliwa dla Polski działalność i gdzie szerzy się komunistyczny

światopogląd, maczają swe palce Żydzi. Jako przykład podano długą listę rozmaitych działaczy Z. N. P. Żydów, podkreślając, że w ten sposób młodzież polską wychowują przedstawiciele żydostwa.

Wśród wielu niewątpliwie żydowskich nazwisk, znalazło się nazwisko nauczyciela Litwina, również działacza Z. N. P. Nauczyciel ów wniósł skargę przeciwko red. Bobińskiemu, dowodząc, że aczkolwiek nie uważa, aby zarzut niearyjskiego pochodzenia był zniesławieniem, tym nie mniej umieszczenie go na liście osób, które mają być wrogami państwa i zaskapturzonymi komunistami, stanowi obelgę dla Polaka.

Rozprawie przewodniczył s. Janicki. obrońca oskarżonego redaktora, adw. Jerzy Kurcysz wniósł o zbadanie w charakterze świadków sędziego śledczego Kleinerta i prokuratora do spraw politycznych Dominika Piotrowskiego dla ustalenia, że osoby wymienione w artykule „ABC“ są znane władzom bezpieczeństwa z działalności komunistycznej oraz dla ustalenia, że przeważającym elementem wśród komunistów są Żydzi. Wobec wyjaśnienia, że oskarżyciel prywatny, Litwin, jest z pochodzenia Polakiem, red. Bobiński oświadczył, że przeprasza go za pomówienie o żydowskie pochodzenie i gotów jest w każdej chwili ogłosić sprostowanie w piśmie.

Sąd dopuścił świadków powołanych przez obronę. Jednak wskutek nieporozumienia nie doręczono wezwania prok. Piotrowskiemu, adwokat Kurcysz wniósł o odroczenie rozprawy, lecz mimo to Sąd uznał, że można przeprowadzić rozprawę, ponieważ dla ustalenia okoliczności, iż żydzi stanowią większość wśród komunistów, powołany został sędzia Kleinert, który zjawił się na sali.

Sędzia Kleinert złożył sensacyjne (Dokończenie na str. 2-ej)

Pogodnie Odwilż

Przewidywany przebieg pogody w dniu 25 b. m.: W całym kraju dość pogodnie. Nocą lekkie przymrozki. Dniem temperatura nieco powyżej 0 st. Wiatry z kierunków zmiennych. Dole słabe lub cisza. Górne z szybkością do 40 km. na godzinę.

J. K.

Chasydzi rządzą naftą

Pod tym tytułem zamieścimy jutro nowy artykuł na temat stosunków w naszym przemyśle naft.

towym pióra wybitnego znawcy tych spraw, W. Prusa.

W Grójcu — owszem w Rawie Maz. — nie

Charakterystyczna petycja do premiera

Jak donosi N. A. I., do Warszawy przybyła delegacja rzemieślników i kupców polskich z Rawy Mazowieckiej, przywołując petycję podpisaną przez 2300 osób spośród mieszkańców miasteczka, skierowaną do premiera gen. Sławoj - Składkowskiego.

W petycji tej mieszkańcy Rawy Mazowieckiej proszą premiera i ministra spraw wewnętrznych o udzielenie zezwolenia kupcom polskim na osobne ustawianie straganów na rynku w Rawie Mazowieckiej. Na podstawie zezwolenia udzielonego w dniu 21 grudnia ub. r. w Rawie powstało pierwsze w Polsce ghetto rynkowe, potem jednak z niewiadomych przyczyn zezwolenie cofnięto. Trzymiesięczne próby i interwencje mieszkańców u miejscowych władz nie dały rezultatów, wobec czego wysłano delegację do Warszawy.

Petycja ta ilustruje znakomicie z jednej strony nastroje panujące w społeczeństwie polskim, a z drugiej — jak władze lokalne rozumieją słynne już dzisiaj „owszem“ gen. Składkowskiego.

N. A. I. donosi również, że w miasteczku Mnich w powiecie kieleckim, po całorocznej systematycznej akcji odżydzeniowej, doprowadzono do tego, iż jarmarki odbywają się tu bez Żydów. W ciągu ub. roku w miasteczku przybyło 28 sklepów chrześcijańskich, a zlikwidowano 34 sklepy żydowskie. Jest to swego rodzaju rekord.

GRÓJEC, 24. 2. Kupcy żydowscy w Grójcu w czwartek, jako w dniu targowym pozabierali swoje stragany z rynku na znak protestu przeciwko systematycznemu pikietowaniu straganów żydow-

skich przez młodzież polską. Akcja spolszczenia handlu na tym terenie daje doskonałe wyniki, dość powiedzieć, że w ostatnim czasie przybyło 50 nowych straganów polskich.

Zgubiony róg

Rok minął od czasu, gdy płk. Koc wydał odezwę do społeczeństwa polskiego, wzywając je do natychmiastowego zjednoczenia. Społeczeństwo orientowało się dobrze, że z tej maki chleba nie będzie. Ogólnikowy charakter deklaracji nie mógł wzruszyć nikogo, a napływ ludzi z dawnego BB wskazywał na to, że dokona się znowu zmiana warty, nic więcej.

Minął rok. Dziś złudzeń nie mają już sami członkowie OZN. Szereg ludzi, zajmujących w Ozone najwybitniejsze stanowiska, już odeszło. Nie ma w Ozone płk. Koca, nie ma płk. Kowalewskiego, nie ma szefów sektorów — prezydenta Starzyńskiego i gen. Galicy. Przyszli ludzie nowi, ale w gruncie rzeczy bardzo dobrze znani, jako wysłużeni działacze sanacyjni. Dziś już nikt mieć wątpliwości nie może, że chodzi jedynie o rekonstrukcję.

Co było przyczyną, że nawet wtedy, gdy tyle się mówiło o zjednoczeniu całego narodu, w gruncie rzeczy nic z tego nie wyszło? Co było przyczyną, że — prócz garstki działaczy prowincjonalnych i prócz garstki falangistów w Związku Młodej Polski — nikt nie odpowiedział na wezwanie płk. Koca. Przyczyna leży tu w samej metodzie, jaką chciano stosować przy zjednoczeniu narodu.

Jeżeli bowiem zwracano się do Polaków, którzy dawniej w obozie sanacyjnym nie byli, to nie zwracano się do nich, jako do równych sobie, lecz obiecywano im, że dopuści się ich do źródła prawdy, które było wyłącznym monopolem dawnego obozu sanacyjnego, że w drodze uroczystego namaszczenia dopuści się ich do grona prawdziwych państwoców i „obywateli pierwszej klasy“.

Tymczasem społeczeństwo

polskie nie miało zaufania do przeszłości sanacyjnej, chociaż rozumiało, że w ciężkich chwilach, jakie przeżywa Polska, konieczne jest współdziałanie wszystkich uczciwych Polaków, nawet i tych, którzy popierają dzisiejszy system polityczny i ponoszą znaczną część odpowiedzialności za dzisiejszy stan w Polsce.

Społeczeństwo polskie nie chciało się zgodzić na przedłużanie systemu sanacyjnego przez rozszerzanie dotychczasowych podstaw tego obozu. Chciało nowego obozu, który by „rywał z ostatnią przeszłością i który by chciał budować na zupełnie nowych podstawach.

Przed rokiem istniał w społeczeństwie wielki kapitał wiary w konieczność zjednoczenia społeczeństwa, wiary, że ta konieczność może być w krótkim czasie zrealizowana. Nieudana próba osłabiła tę

wiarę bardzo znacznie. Dziś trudno już wierzyć, by mógł nastąpić jakiś wstrząs, któryby nagłe przyniósł poprawę. Wiara w cudowną moc deklaracji znikła. Słowa się zdevaluowały i jedynie czyny są notowane na giełdzie politycznej. Dziś zjednoczenie narodu trzeba przygotowywać codzienną, znużoną pracą.

Na szczęście możemy notować fakty, które powoli tworzą podstawę przyszłego zjednoczenia. Wymieńmy tu choćby ostatnią debatę masonską, która wniosła sporo świeżego powietrza w zatęchłą atmosferę polityczną. Niestety, fakty takie następują stosunkowo rzadko, a zresztą nie mogą, niestety, być zbyt częste. A tymczasem zarówno sytuacja zagraniczna, jak i wewnętrzna Polska wymaga możliwie jak najszybszego współdziałania wszystkich Polaków z krwi i kości.

Świętokradca zamordował kościelnego w Siemianowcach

KATOWICE, 24.2. W Siemianowcach śl. dokonano strasznej zbrodni.

Tuż obok murów kościoła parafialnego św. Antoniego znaleziono ostatniej nocy zwłoki kościelnego tej świątyni, ś. p. Augustyna Cierpiot. W czasie dochodzeń stwierdzono, że kościelny Cierpiot wyszedł krytycznej

nocy na dziedzińiec kościelny, gdzie zauważył jakiegoś osobnika, usiłującego włamać się do świątyni. Cierpiot zamierzał przepędzić złodzieja, jednak ten rzucił się na kościelnego i kilkakrotnie uderzył go łomem żelaznym. Napadnięty zmarł w kilka chwil po wypadku.

Uchwały Zjazdu Stowarzyszeń Restauratorów

KATOWICE, 24. 2. W Katowicach odbył się w sali restauracji „Wypoczynek” wainy zjazd Związku Restauratorów Woj. Śląskiego przy udziale 100 delegatów. Ustępującemu zarządowi udzielono absolutorium, po czym dokonano nowych wyborów.

Prezesa Związku został p. Nowakowski, wiceprezesa b. pos. Biniszkiwicz, sekretarzem p. Stru-

żyna, skarbnikiem p. Łukaszek, a dyrektorem biur mianowano p. Grabca. Obecny podano następnie do wiadomości, iż mocą uchwały zarządu wykluczono ze Związku pewnego prezesa jednej z filii za tożerowanie niemoralności w swym lokalu. Po dłuższej dyskusji obecni uchwalili obszerną rezolucję, w której domagali się m. in. wydania zakazu sprzedaży wódek w naczyniach po jednej dziesiątej litra, obniżenia podatków, obniżenia opłat stempelnych za podania w sprawie przedłużenia godzin policyjnych, oraz wydania zakazu w sprawie wyszynku wódek w kioskach.

W końcu obecnie wezwali miejsce w browary, by oddawali zastępstwa na dostawę piwa jedynie członkom Związku, a przede wszystkim niepodległościowcom.

Teatr na Śląsku

Piątek 25 luty — CIESZYN — godz. 20: „Tekla” Kossowskię.
Sobota, 26 luty — KATOWICE — godz. 15.30: „Teoria Einsteina”, godzina 20: „Trzecia Młodość”.

Motorowe P.W. będzie szkolić kandydatów dla wojsk pancernych

W Warszawie zorganizowano pierwsze w Polsce kursy motorowe — przysposobienia wojskowego. Wypełnią one dotkliwy brak w wykszoleniu przedpoborowych przeznaczonych do wojsk zmotoryzowanych.

P. W. motorowe dzieli się na kursy niższy i wyższy. Ci, którzy ukończą kurs niższy i odpowiadają wymaganiom stawianym kandydatom broni pancernych mogą ubiegać się o przyjęcie na kurs wyższy. Ukończenie kursu niższego upoważnia do

otrzymania świadectwa ukończenia kursu P. W. motorowego i do ubiegania się o zezwolenie na prawo jazdy.

Na kurs wyższy, prócz absolwentów kursu niższego mogą być przyjęci również posiadający prawo jazdy lub odpowiednie przygotowanie fachowe, którzy złożą odpowiedni egzamin z wiadomości teoretycznych i praktycznych.

Po ukończeniu kursu wyższego uczestnicy jego otrzymują wojskowe prawo jazdy i zostaną zaliczeni jako kandydaci do wcielania do broni pancernych. Kursy są prowadzone pod kontrolą dowództwa broni pancernych i mieszczą się w Warszawie przy ul. Pierackiego 14.

LUTY

25

PIĄTEK

Dziś: św. Cezariusza.
Jutro: św. Wiktora.

SŁOŃCE	
Wschód	Zachód
6-33	17-7
KSIEŻYC	
Wschód	Zachód
3-45	12-18
Dl. dnia/Przybyło	
10-31	2-50

A B C ŻĄDAC

W kioskach Ruchu
U sprzedawców ulicznych
W urzędach pocztowych
We własnych punktach sprzedaży

Kronika Tomaszowa

GODNE UCZCZENIE 70-TEJ ROCZNICY URODZIN WŁADYSŁAWA REYMONTA

W dniu 7 maja r. b. przypada 70 rocznica urodzin wielkiego naszego pisarza Władysława Reymonta.

Rocznicę tę godnie postanowił uczcić powiat brzeziński w którym w jednej z wiosek obok Będkowa urodził się Reymont.

W Będkowie odbyło się wspólne posiedzenie 3-ch jednocześnie Komitetów a mianowicie: Komitetu Powiatowego, Gminnego i Komitetu Gromady Prażki. Połączono Komitety postanowili by jako trwałą formę uczczenia rocznicy urodzin pisarza zbudować w miejscowościach powiatu brzezińskiego związanych z życiem i działalnością Reymonta 3 domy ludowe, a mianowicie: w Będkowie, Prażkach i Przytoku Dużym. W domach tych będą umieszczone i uroczyste odsłonięte tablice pamiątkowe. Domy Ludowe w Prażkach i Przytoku Dużym budują zainteresowane gromady łącznie przy współudziale Komitetów uczczenia rocznicy Dom Ludowy w Będkowie budują 2 tamtejsze spółdzielnie: Spożywców i Kasa Stefczyka. Na akcję tę plyną już odpowiednie ofiary. Komitety postanowiły w dniu 7 maja, a więc w rocznicę urodzin pisarza złożyć kamień węgielny pod budowę w Prażkach i poświęcić Dom Ludowy w Przytoku Dużym.

SPRAWA BUDOWY WODOCIĄGÓW

Wstępne prace przy budowie wodociągów i kanalizacji w Tomaszowie Maz. rozpoczęła się już wprawdzie w najbliższym sezonie budowlanym, t. j. z wiosną. Obecnie przez odpowiednich fachowców w Warszawie opracowywane są plany wodociągów. W Tomaszowie inż. Wedrowicz z Warszawy wygłosił odpowiedni odczyt na temat zamierzonej budowy. Na terenie Tomaszowa w pobliżu Pilicy przeprowadzane są próbnego Wiercenia, celem wykrycia odpowiednich źródeł z których by można było czerpać wodę do wodociągów. Dotychczas dokonano już próbnych wiercen na głębokości 25 metrów. TOMASZÓW ŻEGNA KARNAWAŁ Tegoroczny karnawał Tomaszowski pożegna na wielkiej zabawie urządzonej w nadchodzącą sobotę, t. j. 26 b. m. w pięknych salach Ratusza przez Koło Przyjaciół Harcerstwa.

KUPNO, SPRZEDAŻ

Maszyny do pisania
Torpedo podręczne biurowe, arymometry
Thales: duży wybór maszyn okazyjnych. Sprzedaż — Kupno — Remonty. Maczunder, Marszałkowska 83 tel. 700-05.

RÓŻNE

Białe Tydzień Okazja taniego kupna w wszelkiego rodzaju pióren w składzie Szczubiata. Bracka Nr. 18.

MEBLE

MEBLE gotowe i na zamówienia własnego wyrobu poleca Chrześcijańska Wytwórnia Karyłowski i Gorgas, ul. Świętokrzyska 2.

MEBLE ritarza chrześcijańska „Ciekowski” Kowalski. Duży wybór nowoczesnych mebli gotową — rata. i. Szutki pojedyncze.

MEBLE Stylowe, nowoczesne. Stół, Sympatnie, Gabinet, Szutki pojedyncze. Wytworne meble tapicer. Kie poleca firma chrześcijańska „Ciekowski” Nowy Świat 64, tel. 349-85, Wyrób własny, w runki dogodne.

Red. Bobiński skazany

(Dokończenie ze str. 1-e)

znaniem. Jako wiceprezes Instytutu Naukowego Badania Komunistów stykał się z ruchem wyrotowym w Polsce i posiada dane w kwestii udziału żydostwa w tym ruchu. Wśród wyrotowców — mówi s. Kleinert — przeważającą część to żydzi. Jeśli chodzi o Kongresówkę i dawny zabór pruski, żydzi stanowią w organizacjach wyrotowych znaczną większość, jedynie w Małopolsce Wschodniej i częściowo na Lubelszczyźnie, sytuacja przedstawia się inaczej, gdyż tam ruchy wyrotowe w przeważającej części reprezentują Ukraińcy. Zjawisko to jest zrozumiałe na tle naszych stosunków narodowościowych. W Warszawie, Łodzi oraz w większych ośrodkach przemysłowych i miastach fabrycznych 70 procent komunistów stanowią żydzi. Po wsiach żydzi mają drobny odsetek komunistów, lecz za to stosunek jakościowy jest inny. Mianowicie żydzi odgrywają tam rolę kierowników i promotorów ruchów wyrotowych, będąc wysoki mi figurami partyjnymi, które kierują szarymi pionskami — chłopami. Natomiast w tak zw. „federacji anarchystycznej” również zakonspirowanej komórce komunistycznej, żydzi stanowią pełne 100 procent.

Z kolei adw. Kurcysz zadaje szereg pytań, dla ustalenia ilości żydów w jawnych organizacjach legalnych, które pod płaszczykiem rozmaitych celów szerzą hasła komunistyczne oraz o wpływy elementów komunistycznych, bądź komunizujących z Związku Nauczycielstwa Polskiego. Niestety, wszystkie te pytania s. Janicki uchyla.

Następny świadek, były kurator ZNP. Musiał kategorycznie stwierdzić, że kierownictwo ZNP. szerzyło światopogląd komunistyczny. To stało się przyczyną słynnej enuncjacji premiera Składkowski i ożawieszenia działalności władz Związku. Przejawem propagandy były artykuły w „Płomku” i w miesięczniku „Teatr w szkole”. Kiedy adw. Kurcysz zadał pytanie: Ilu żydów było

w owym czasie we władzach ZNP? — s. Janicki pytanie to uchyla. P. Musiał spostrzeżenia swe oparł nie tylko na samej działalności wydawniczej ZNP, lecz również i na odgłosach prasy sowieckiej, która po zawieszeniu władz Związku atowała w ich obronie.

Sąd przesłuchał świadków oskarżenia d-ra Jakiela, kierownika wydziału pedagogicznego ZNP i Ludwika Pawłowski. W czasie tego przesłuchania dochodził niekiedy do wesolych momentów na sali, gdy s. Janicki odczytuje listę działaczy ZNP oraz autorów, umieszczających swe prace w wydawnictwach Związku, zapytując się przy każdym nazwisku d-ra Jakiela, czy dany osobnik jest żydem.

Jak się okazuje, dr. Jakiel wielu z tych osób nie zna, a gdy pada nazwisko Tuwima, stwierdza, że nie wie, czy jest on żydem.

PO PRZEMOWIENIACH STRON S. JANICKI WYDAŁ SIĘ Z SALI W CELU SPORZĄDZENIA WYROKU. PO GODZINIE OGŁOSIŁ WYROK, NA MOCY KTÓREGO UZNAŁ WINĘ RED. BOBINSKIEGO ZA DOWIEDZIONĄ I SKAZAŁ OSKARZONEGO NA PÓLTORA ROKU ARESZTU. NASTĘPNIE WYDAŁ ZARZĄDZENIE NAKAZUJĄCE ARESZTOWANIE REDAKTORA DO CZASU ZŁOŻENIA KAUCJI W WYSOKOŚCI 5.000 ŻŁ. JEST TO W SPRAWIE PRASOWEJ PIERWSZY TEGO RODZAJU WYPADEK. ZATRZYMANIE NA SALI SĄDOWEJ CZŁOWIEKA O NIEPOSZLAKOWANEJ PRZESZŁOŚCI I PUBLICYSTY WYWOŁAŁO PORUSZENIE NIE TYLKO WŚRÓD LĄWY DZIENNIKARZY LECZ RÓWNIEŻ I W SZEROKICH KOŁACH SĄDOWNICTWA I PALESTRY.

WYSTAWA POLSKIEJ FOTOGRAFII (JK.). Lubelskie Towarzystwo Fotograficzne urządza w Lublinie Pierwszą Wystawę Polskiej Fotografii Artystycznej. Na wystawę zakwalifikowane zostały jedynie najbardziej wartościowe egzemplarze, stojące na wysokim poziomie artystycznym. Wystawa otwarta będzie od 27 lutego b. r. do 18. marca.

KRWAWA MASAKRA (JK.). W Lublinie groźną plagą społeczeństwa są bandy, grasujące na przedmieściach. Ostatnio ofiarą bójki padł niejaki Wacław Cielas. Został on dosłownie zmasakrowany nożami, tak że stan jego jest bezradzienny.

ZJAZD ORGANIZACJI KUPCÓW CHRZEŚCIJAŃSKICH (JK.). W Tomaszowie Lub. obradował ostatnio zjazd kupców chrześcijańskich o charakterze informacyjno-organizacyjnym. Zjazd ten, na który zjechali przedstawiciele kupiectwa polskiego z całego powiatu, zorganizowało Stowarzyszenie Kupców Polskich. Tematem obrad było

omówienie potrzeb handlu chrześcijańskiego, sprawa kredytów długoterminowych na budownictwo handlowe.

W zjeździe uczestniczyło blisko 180 osób.

CHŁOP POLSKI EMIGRUJE

(JK.). Na terenie powiatu zamolskiego, tomaszowskiego i bilgorajskiego wzmożł się ostatnio znacznie ruch emigracyjny wśród chłopów. Emigranci wyjeżdżali przeważnie do Argentyny i Paragwaju na osadnictwo. Robotnicy najchętniej emigrowali do Belgii, Francji i Niemiec. Był nawet projekt masowej emigracji. Z projektem tym wystąpił chłop — posiadacz 50 gospodarstw we wsi Dorbozy. Chcieli oni sprzedać 360 ha ziemi ornej i 86 ha lasów.

SKRADLI KRZYŻ PRZYRODNY

(JK.). Nieznani dotąd sprawcy ścięli i zabrali krzyż przyrodny, wkopany na skrzyżowaniu dróg wsi: Zdziechowice, Stawka i Antoniówka (pow. janowski).

Poszukiwania za sprawcami barbarzyńskiego czynu są już wszczęte.

Kronika ostrowska

KREDYT DLA RZEMIEŚNIKÓW Komunalna Kasa Oszczędności m. Ostrowa przyznała dla rzemieślników kredyt w wysokości 30.000 zł. z oprocentowaniem 6 proc. p. a. i terminem spłaty 3 lat.

ŚMIERĆ WIEŻNIA

30-letni Feliks Witeczak z powiatu jarocińskiego przebywający w więzieniu karno - śledczym w Poznaniu, był transportowany na rozprawę do Ostrowia koleją. Zdołał zmylić czujność policjanta i wyskoczył oknem z wagonu podczas pełnego biegu

pociągu Witeczak uderzył głową o słup telegraficzny, zabijając się na miejscu. Wypadek powyższy miał miejsce pomiędzy stacjami Chocicza a Mieszekowem.

SKAZANIE OSZUSTA

(c). Na terenie Ostreszowa krążył swego czasu oszust podający się za kupca. Pobral na zaliczki na dostarczenie towaru, którego jednak nie dostarczył, a pieniądze sobie przywatyzował. Oszusta, niejakiemu Lucjana Lauscha sąd skazał na 8 miesięcy więzienia.

Kronika Polesia

Z ŻYCIA KUPCÓW Staraniem miejscowych działaczy kupieckich w Brześciu n. Bug, po cząwszy od dnia 27-go b. m. w każdą niedzielę urzędzone zostaną w lokalu Gimnazjum Kupieckiego odczyty dla kupców chrześcijań. Odczyty te wygłoszone będą przeważnie przez profesorów Gimnazjum Kupieckiego w Brześciu n. Bugiem.

UKRADŁ CÓRKĘ

Jan Zubalski, zam. w Baranowiczach, zameldował w komisariacie w Brześciu n. B., że Kahan Boris, zam. w Brześciu n. B. wykradł mu córkę Irene, lat 14, którą przywiózł do Brześcia. Zubalski po odnalezieniu swej córki w mieszkaniu Kahana zabrał ją.

NOWA ELEKTROWNIA

Ukończenie budowy nowej elektrowni paroturbiny w Brześciu n. B.

zbliża się ku końcowi i uruchomienie jej spodziewać się należy już w najbliższym czasie. Tak dawno oczekiwana turbina jest już na miejscu w Brześciu i zaінstalowanie jej postępuje szybkim tempem naprzód. Społeczeństwo miasta Brześcia już z wielką niecierpliwością oczekuje na uruchomienie nowej elektrowni, bowiem stara już bardzo słabo pracuje.

TRAGICZNY WYPADEK

Natalia Kusznierek, mieszkanka wsi Kuchezce, pow. pińskiego, pomagając mężowi przy przeladowywaniu kłociw z sań na wóz, pośliznęła się i upadła na ziemię, a trzymany przez nią kłoc uderzył ją w głowę. Po udzieleniu pierwszej pomocy przez miejscowego felerzera, Kusznierkowa odwieziona została do szpitala powiatowego w Pińsku, gdzie zmarła.

Płatki owsiane Knorr

nie zawierają łusek szkodliwych dla zdrowia

Wzmacniająca odżywka:

- dla niemowląt - jako kleik
- dla dzieci - jako papka
- dla dorosłych - jako śniadanie (surówka)
- dla chorych - jako pożywienie dietetyczne
- dla ozdrowieńców - jako pokarm wzmacniający

do pieczywa i makaroników

Odpowiedzialność za nieubezpieczenie pracownika

Rozporządzenie Prez. Rzplitej o ubezpieczeniu pracowników umysłowych przewiduje odszkodowanie od pracodawcy dla pracownika, który z powodu niezgłoszenia go do ubezpieczenia utracił prawo do świadczeń, jakiego mu przysługiwały z tytułu tego ubezpieczenia.

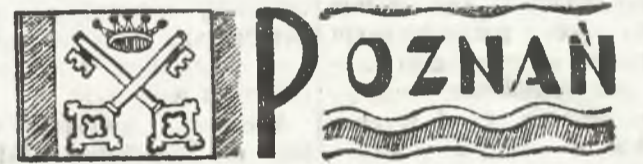
W przypadku, gdy wykonanie zgłoszenia pracownikom powierzono jednemu z nich, a ten powierzony mu czynności nie wykonał — powstaje zagadnienie, kto ponosi odpowiedzialność za szkodę.

Na powyższym tle S. N. stanął w stanowisku, że: 1) w omawianym przypadku pracodawca odpowiada wobec pracowników za szkodę powstałą wskutek niezgłoszenia ich, 2) pracodawca ma prawo domagać się od pracowników wynagrodzenia poniesionego w ten sposób szkody, 3) pracownik, który będąc upełnomocnionym przez pracodawcę do zgłoszenia pracowników do ubezpieczenia, siebie nie zgłosił — nie może żądać od pracodawcy odszkodowania z art. 112 cyt. rozporządzenia.

Bezczelne włamanie w śródmieściu Okradzenie żydowskiego sklepu

Wczoraj niezłapani złodzieje, po oberwaniu dwóch kłódek i otworzeniu zamka amerykańskiego, dostali się od frontu, do sklepu wyrobów tytoniowych i kantoru loterii państwowej p. L. „Eler” przy ul. Nowy Świat 60. Złodzieje, pomimo, iż w miejscu tym jest postój taksówek, oraz dorożek, weszli do sklepu, skąd wynieśli niemal całkowity zapas wyrobów tytoniowych, tytoniu, cygar i towarów galanteryjnych. Obfity łup, wartości około 3.000 zł. złodzieje musieli niewątpliwie zatać do taksówki, lub dorożki.

Na podstawie zeznań świadków-dorożkarzy, złodzieje dokonali kradzieży po godzinie 7-ej, t. j. wkrótce po zejściu z posterunku wartownika nocnego. Z powyższego widać, że złodzieje zupełnie nie krewpolali się obecnością przechodniów i dorożkarzy, udając personel sklepu. Zaznaczyć należy, iż wspomniany sklep obecnie został już okradziony po raz trzeci. Poprzednio był okradziony dwa razy przez podkop i płwnicy i z sąsiedniego pustego sklepu.

TEATRY
TEATR POLSKI: „Zmienna pleć”.
TEATR WIELKI: „Tosca”, przedstawienie związkowe.

KINA
ADRIA: „Tęgodawa”.
APOLLO: „Jej pierwszy bal”.
CORSO: „Piekielny Wąwóz”.
GLORIA: „Zaloga”.
GWIAZDA: „Passażerka na gapę”.
METROPOLIS: „Grzech młodości”.
OSWIATOWE TOL: „Wesoły Don Juan”.
RENAISSANCE: „Darmozjad”.
Wallace Beery.
SFINKS: „Królestwo za poculunek”.

SŁOŃCE: „Kurier carski”.
ŚWIT: „Łódź podwodna nr. 9”.
TECZA-Lazarz: „Ulan Księcia Józefa”.
TECZA-Wilda: „Król i chórystka”.
WILSONA: „Jedna na milion”.

KU CZCI K. H. ROSTWOROWSKIEGO
Kolo Poloniów S. U. P. urządza uroczystą akademię ku czci K. H. Rostworowskiego w dniu 27 b. m. o godzinie 12 w malej sali U. P. W programie: słowo wstępne prof. Grabowskiego, referat dra Konstantego Troczyńskiego i recytacja zbiorowa.

KRADZIEŻ Z WAGONU
Z wagonu stojącego na bocznicy kolejowej Poznań — Wschód oderwano plombę i otworzono kłódkę podobnionym kluczem. Skradziono większą ilość śledzi. Podczas dochodzeń odzyskano skradziony towar i ustalono, że kradzież tej dokonali: Leon Czarny, Stanisław i Marian Dułatowie, Edmund Pawlak, Feliks Pusiak i Stanisław Lewandowski, mieszkający w barakach za Bramą Warszawską, oraz Leon Plewczyński, Stanisław Ślatała i Zdzisław Wysocki.

KASJER DEFRAUDANT
Prokuratura Sądu Okręgowego w Poznaniu sporządziła akt oskarżenia przeciwko 37-letniemu Maksymilianowi Śniatało, urzędnikowi prywatnemu w Poznaniu przebywającemu obecnie w więzieniu, oskarżonemu o przywłaszczenie sobie na szkodę firmy Młyn w Głównej „Cerealia” S. A. w której pracował w charakterze kasjera, kwoty 9931.88 zł.

LAUTERBACH NA WOLNOŚCI
Lauterbach skazany swego czasu na 15 mies. więzienia za czyny nielegalne został za kaucją 5000 zł. wypuszczony na wolność.

ZWŁOKI W BRDZIE
(a.). Z Brdy wydobyto w Małych Kapuściskach zwłoki nieznannej kobiety w wieku około 35 lat. Zwłoki blisko dwa tygodnie leżały w wodzie.

NOWY DYREKTOR MUZEUM
(a.). Obsadzone zostało obecnie stanowisko dyrektora Muzeum Miejskiego w Bydgoszczy. W wyniku konkursu powołany został na stanowisko kierownika tej coraz pięknie rozwijającej się placówki kulturalnej dotychczasowy kustosz Muzeum Narodowego w Krakowie, dr. Edward Lępkowski.

LIKWIDACJA STRAJKU
Trwający od pięciu tygodni strajk pracowników Banku Spółdzielczego dla drobnego handlu we Lwowie — został zlikwidowany. Sąd arbitrażowy nakazał właścicielom banku zawrzeć umowę zbiorową z pracownikami i wypłacić im pobory za czas strajku.

ZAKŁAD PO PIJANEMU
Donoszą z Łucka, że wieśniak Zacharczuk założył się po pijanemu, że wypije ćwierć litra płonącego spirytusu. W chwili gdy Zacharczuk przytknął szklanek do ust, objęty gło płoniem. Wskutek odniesienia ciężkich ran zmarł.

Kronika lwowska

ZAGINIĘCIE CORKI ADWOKATA
W Przemysłu w zagadkowych okolicznościach zaginęła córka miejscowego adwokata mgr. Nordówna. Bawiła ona ostatnio w Zakopanem, skąd udala się przed kilku dniami na samotną wycieczkę narciarską, z której nie powróciła. Przypuszczają, że narciarka padła ofiarą lawiny.

PROCES KOMUNISTYCZNY
Toczy się obecnie w Kolomyi wielki proces komunistyczny. Na ławie oskarżonych zasiada 39 osób. W toku postępowania dowodowego prokurator polecił aresztować na sali sądowej dwóch świadków za zmianę

T. adusz Kocicz

Wywiad „ABC” z prof. E. Romerem

„Mam coś dla was, kochani nacjonaliści” Może się zeżrą?

Po uprzednim telefonicznym porozumieniu zgłaszam się punktualnie o wyznaczonej godzinie w gabinecie znakomitego uczonego, prof. Romera, który zgodził się uprzejmie udzielić mi wywiadu na temat aktualnych zagadnień politycznych.

Zastaje prof. Romera przy biurku. Pracuje nad zbiorowym wydaniem swoich mów i pism politycznych. Uścisnąwszy przy powitaniu serdecznie moją rękę zapyta:

— Pan z A. B. C.?
— Tak jest panie profesorze.
— Proszę usiąść — i wskazał ręką na krzesło.

Od pierwszego wejrzenia profesor Romer ujął mnie swoim nadzwyczaj sympatycznym wyglądem i miłym, bezpretensjonalnym przyjęciem. Mimo podeszłych lat, wygląda na twarzy znakomicie — rzeki w ruchach, czyni wrażenie człowieka co najwyżej średniego wieku.

— Nie czytam gazet — mówi, uśmiechając się do mnie na wstępie — tylko chyba wtedy, jak jestem w podróży.

O TOTALIZMIE

— „A B C” znane panu profesorowi? — zapytuje.

— Owszem, owszem, a po chwili dodaje: Antysemici i totaliści. Prawda?

— Antysemici — tak, panie profesorze, ale nie totaliści! Jeżeli pan profesor pozwoli, to odczytam wyjątek artykułu naczelnego redaktora dr. T. Gluzińskiego, który znakomicie ujmie nasze stanowisko.

— Owszem, proszę. Jestem ogromnie ciekaw — mówi profesor. Otóż panie profesorze: Z tego że potępiamy „demokrację” niekoniecznie wynika ubóstwienie totalistycznej pałki. Z tego, że potępiamy totalizm, niekoniecznie wynika, garnięcie się pod czerwony fartuch liberalizmu i demokracji... Między Berlinem i Moskwą leży przecież Warszawa...! — kończy.

— To mnie bardzo cieszy — odpowiada profesor, ze szczerością i niekłamany zadowoleniem — dobrze, że nie jesteście totalistami.

Następnie profesor opowiada mi o tym, że długoletnia praca naukowa tak go absorbowała, że nie wiele czasu mógł poświęcić swoim synom. Mimo to powiada: wyrosli na dobrych Polaków.

— Gdy się ich pytałem, co mi zawdzięczają — odpowiedzieli mi, że mój przykład wystarczył im w zupełności.

W pewnej chwili zwracam się zapytaniem:

— Z pośród najrozmaitszych problemów dwa z nich są przedmiotem mojego szczególnego zainteresowania: kwestia społeczna i personalna.

W SPRAWIE ŻYDOWSKIEJ

— A kwestia żydowska? — wtrącam.

— Mój panie, nie od dzisiaj przestrzegam zasady popierania tylko swoich, ale bojowym antysemitem nie byłem, ani też nie będę. W teorii rasizmu nie wierzę, ponieważ na podstawie moich badań doszedłem do wniosku, że rasizm to utopia, nie znaczy to jednak, abym był filosemitą. Przeciwnie, reprezentuję typ praktykującego antysemity i proszę mi wierzyć, że nigdy u żydów niczego nie kupowałem, ani nie kupuję.

Ten mój praktyczny antysemityzm datuje się od tego czasu, kiedy dzisiejszym bojowym antysemitem nawet nie śniło się o tym. Sądzę, że gdyby taką taktykę zachowali i inni, kto wie czy problem żydowski byłby w Polsce tak aktualny, jak obecnie.

— Czy nie uważa pan profesor, że żydzi wywierają destrukcyjny wpływ na społeczeństwo polskie?

— Co do tego nie mam żadnej wątpliwości. Proces ten trwa zbyt długo — usunąć go nie łatwo w naszych warunkach.

— Panie profesorze! Czyżby wobec tego nasza taktyka w walce z zalewem żydostwa chybiała celu?

— Broń Boże! Narod, który długo nie był zdolny do żadnej wyższej emocji, zachowując bierność nawet w bardzo ważnych procesach, potrzebuje obecnie bodźca. Moim zdaniem wybrałiście drogę nie tylko pożądaną, ale konieczną. Narod trzeba otrząsnąć z niedawnej jeszcze apatii i dekompozycji. Ale jak długo nie możemy zdobyć wolności, tak długo, zdaje mi się, nie potrafimy rozwiązać kwestii żydowskiej.

UKRAJŃCY CZY RUSINI?

A jak się pan profesor zapatruje na kwestię ukraińską?

— Muszę sprostować pytanie — nie znam Ukraińców (pogorszono dziedzictwo Bobrzyńskiego) tylko Rusinów. Terminem tym posługuję się w moich publikacjach naukowych i politycznych. Otóż, zdaniem moim — jak długo Rusini traktowani będą, jako strona państwowa, nie na równi z innymi o-

bywatelami, tak długo istnieć będzie problem ruski, bo jeżeli Rusinów traktujemy, jako stronę państwową, to w pertraktacjach taka strona zawsze zyskuje a nie traci. Jeżeli na tej platformie potraktujemy tę sprawę, moim zdaniem, zniknie kwestia ruska. Nasze bowiem dzisiejsze polityczne życie obfituje w cały szereg paradoksów. Oto przykłady: Polskiemu społeczeństwu nie wolno urządzić wieców w sprawie ostatniego wystąpienia metropolity Szeptyckiego, natomiast książkę biskupa Buczko, przebywając u nas, jak wiadomo, za paszportem kanadyjskim, najspokojniej w świecie zaintonował w wołoskiej cerkwi we Lwowie zakazaną pieśń p. t. „Boże welykyj jedynyj” i w dodatku zmusił obecnych na tym nabożeństwie staro-rusinów do wysłuchania tej pieśni, przez wydanie polecenia zamknięcia drzwi cerkiewnych. Drugi przykład: Po znanej incydencie na święcie Jordana wu Lwowie, urządzili Rusini dnia 21 stycznia w teatrze wielkim uroczystą akademię ku uczczeniu 20-lecia ogłoszenia niepodległości „Zadnieprzańskie Ukrainy”. W sali teatralnej, nad sceną, wisiał wtedy olbrzymi „Trójząb”. W trakcie uroczystości jeden z członków komitetu pozwolił sobie nawet na prowokacyjną mowę polityczną w

obecności reprezentantów armii.

— Panie profesorze! Pewne sfery polskie wysuwają koncepcję udzielenia pomocy Rusinom w ich dążności do odbudowy t. zw. „Zadnieprzańskiej Ukrainy” w zamian za ich lojalność w stosunku do Państwa Polskiego. Jakże jest zdanie pana profesora o tej koncepcji?

Demostenes rozstrzyga to w sposób następujący: „Zaniebdywał i lekceważąc własne sprawy, a interesować i popierać sprawy innych narodów, to jest nie troskać się o swą teraźniejszość, a przygotowywać własną zgubę w przyszłość... to jest szczyt lekkomyślności”.

MŁODZIEŻ AKADEMICKA

— A jak się pan profesor zapatruje na zagadnienie młodzieży akademickiej? Profesor Romer wstał z krzesła i gestykulując, mówi głosem nieco podniesionym.

— Upadek autonomii uniwersyteckiej jest źródłem wszystkich nieporozumień, jest przepaścią wykopaną między młodzieżą a profesorami. Zadawałem sobie pytania, komu to było potrzebne i znalazłem na to jedną odpowiedź: dzisiejszej elicie.

Miałem cywilną odwagę powiedzieć słowa prawdy p. ministrowi

świątosławskiemu, którego zasługi na polu nauki i obrony państwa cenię. Mój drogi panie! należę do ludzi, żyjących poniżej normy przeciętnej Anglika i należę do ludzi odważnych, lubiących przede wszystkim prawdę. Jeżeli występuję kiedykolwiek, to tylko w bardzo ważnych chwilach, nie dla zaspokojenia osobistej ambicji — nie dla sławy i oklasków, lecz niestety w chwili zbyt często nas ogarniającej rozpaczony wobec tragicznej rzeczywistości.

TYLKO POLSKI CHŁOP

Usiadłszy z powrotem na krześle, profesor Romer utkwił wzrok swój w jednym punkcie i przez pewien moment pogryzął się w głębokiej zadumie. W pewnym momencie mówi do mnie głosem ścisłym, tak, że z każdego jego słowa bije nieopisana wprost żarliwość.

— Modliłem się przez całe lata o Niepodległość i Wolność. Całe pokolenia polskie modliły się również o to, ale ta modlitwa w pełni ziściła się nie miała. Jedni i drudzy zasluzeni w odrodzeniu Ojczyzny, ale w zupełnie odmiennych kierunkach czynu, po wielkim zwycięstwie zjednoczonego Narodu rozpętała walkę o prymat zasługi — gorzej o prawo do władzy, a

między tymi, którzy znajdują się w walce nie może być mowy o normalizacji stosunków. Obowiązkiem zwycięzcy, jego przywilejem przeprowadzić słuszną i wielkoduszną normalizację, im większe osiągnął zwycięstwo. Tymczasem obrazem dzisiejszych stosunków nikt lepiej nie odda, jak Arystoteles w swoich dziełach z przed 2200 lat. Moim zdaniem — mówi profesor — jeszcze tylko chłop polski może dzisiaj coś zdziałać.

Parę chwil minęło, zanim pod wrażeniem głębokich wywodów znakomitego uczonego zadałem mu z kolei następne pytanie.

— Jaki ustroj najlepiej odpowiada panu profesorowi?

USTRÓJ I RADIO

— Parlamentaryzm — otrzymuję odpowiedź. Ogarnia mnie jednak przerażenie, gdyby miała obowiązywać w Polsce pięciopartyjniotnikowa ordynacja wyborcza.

Analfabetów należałoby pozbać prawa głosowania, nie dla tego, abym nie doceniał t. zw. chłopskiego rozumu, bo go wyżej stawiam, aniżeli rozum człowieka z akademickim wykształceniem. Na poparcie mojej tezy przytoczę następujący fakt: W grudniu zjawiała się u dowódcy lwowskiego korpusu delegacja chłopów — oświadczył generałowi: w sprawach narodowych jesteśmy z wami, a następnie: My z Ukraińcami nie gadamy, ale z Rusinami możemy się dogadać. Czy to nie są mądre zdania? Z drugiej jednak strony uważam, że największym wrogiem pięciopartyjniotnikowej ordynacji wyborczej jest radio — powtarzam radio! Niestety, propaganda sowiecka przez radio trafia najprędzej do psychiki naszych analfabetów. A zresztą nawet w ultrademokratycznych Stanach Zjednoczonych analfabeci nie mają prawa głosowania.

— A co sądzi pan profesor o obecnej ordynacji wyborczej?

Profesor Romer mówi z przerażeniem. Czy wie pan, że podczas ostatnich wyborów unieważniono kilkadziesiąt razy większą ilość głosów polskich, aniżeli mniejszościowych! Najwyższą ilość unieważnionych głosów była w Warszawie i na Śląsku!

CZYNNY DOBRZE WSZYSTKIM

Spoglądam na zegarek, dwie godziny spędziłem na rozmowie z prof. Romerem.

Gdy zabieram się do wyjścia prof. Romer, uśmiechając się do brotliwie, powiedział do mnie:

— Wie pan, mam coś dla was, kochani młodzi nacjonaliści.

Pierwszym, prawdziwym nacjonalistą był św. Paweł — to mówiąc profesor sięgnął ręką po książeczkę z przekładem listów świętego Pawła i szybkim ruchem wskazał mi odpowiednią stronę, prosząc o odczytanie i wniieszenie w wywiadzie następującego cytatu św. Pawła: „I dlatego póki czas mamy, czynmy dobrze wszystkim, a zwłaszcza tym, którzy jednej wiary są z nami.

— Na zakończenie pozwoli pan profesor, że postawię jeszcze jedno pytanie: „Jak ocenia pan profesor broszurę p. Sasorskiego, w której autor wywodzi, że podana przez pana profesora statystyka o kurczeniu się polskości w Małopolsce jest błędna?

P. Sasorskiemu odpowiem niebawem i nie wiem, czy w tym wypadku szczęście mu dopisze.

— A prognoza na przyszłość? — zapytuje. Prof. Romer chwilkę namyśla się i własnoręcznie pisze:

...A może się wszyscy wzajemnie zeżrą... narazie tylko „Solamen socios habuisse malorum”.

Ozonowe sensacje

12 głosów za votum nieufności

Metamorfoza p.k. Miedzińskiego

Dopiero obecnie zostały ujawnione ciekawe szczegóły z przebiegu środowego posiedzenia klubu

Zberezniactwa...

PODRECZNIK KAWIARNIANY

Każdy prawie Warszawiak lubi chodzić do kawiarni, nie każdy jednak potrafi się tam odpowiednio zachować.

A później nie rzadko przykroci ma z tego powodu. Są tacy, co nawet do kawy się w ten sposób dostali. Pragnąc więc przyjść z pomocą licznym rzeszom bywalców kawiarnianych, poświęcę im dziesięć „Zberezniactwa”.

1. Po wejściu do kawiarni udawaj, że nie dostrzegasz znajomych.

2. Przy stoliku mów najcichszym szeptem, broń Boże bez gestów.

3. Nie rozmawiaj z nikim kogo nie znasz przynajmniej od dziesięciu lat.

4. Gdy zauważysz, że ktoś ci się bacznie przygląda, to zostawiaj pieniądze na stoliku i pośpiesznie wychodź, wsiadaj do taksówki i jedź jak kiesz pót godziny po mieście zmieniając wozy.

5. Jeżeli w kawiarni zobaczysz, lub dowiesz się, że jest na sali urzędnik z magistratu, nie zatrzymuj się w tym lokalu.

6. W rozmowach bądź bardzo zwięzły. Mów tylko „tak”, „nie”, nie daj się nikomu ciągnąć za słówka.

7. Nie miej własnego zdania, nawet o „pogodzie”.

8. Zawsze pamiętaj, że „denuncjator - amator” czuwa i słucha.

Stosując pozatym jeszcze inne rozliczne ostrożności, przy dużej odwadze osobistej, możesz chodzić do kawiarni.

B. REZA

parlamentarnego Ozonu. Gdy przyjęto propozycję posła Wagnera, aby nie wyrażać żadnych zastrzeżeń przy głosowaniu nad budżetem sen. Leon Kozłowski postawił wniosek o wyrażenie

przy debatach votum nieufności dla rządu. Zarządzono głosowanie nad wnioskiem, który uzyskał jedynie 12 głosów. Za wnioskiem głosowali m. in. postawie: Dudziński, Budzyński, Wierzbicki,

Leon i Tomasz Kozłowski i Hołyński. Inną sensację ujawniono w związku z odbytem w Warszawie w dniu 13 lutego zjazdem działaczy strzeleckich. W lokalu Ozonu przy ul. Matejki p.k. Miedziński wygłosił rewelacyjną mowę, zaczynając ją od cytaty ze Słowackiego o Polsce, jako „służebnicy i pawiu narodów”.

Jak donosi wileński „Kurier Powszechny”, w swoim przemówieniu p.k. Miedziński miał powiedzieć m. in. co następuje:

Parzywców nie trzeba słuchać. Jeśli są wzory obce, to brać. Mamy taki wybór wypróbowany. Jest nim faszyzm włoski, który z narodu, będącego karykaturą, pośmiewiskiem całego świata, zrobił potęgę polityczną, gospodarczą i kulturalną. Dziś Paryż, jako centrum świata, traci coraz bardziej na rzecz Rzymu. I doszło do tego, że tak jeszcze nie dawno karykatura narodu, szybkimi krokami odbudowuje tradycje imperium rzymskiego.

Oczywiście, faszyzm, aby być pożytecznym dla nas, musi być przetłumaczony na język polski. Wólna żydom została wypowiedziana — mówił p. Miedziński — i trwać będzie długo, nie ludźmy się, może lat kilkadziesiąt. Każdy rozumie, że w tej sytuacji na terenie innych mniejszości musi panować pokój.

Skądinąd dowiadujemy się, że w drugiej części swego przemówienia p.k. Miedziński zaatakował ostro obecny Sejm, krytykując jego pracę.

Konsystorze papieskie

W związku z zapowiedziami na Wielkanoc uroczystymi kanonizacjami błog. Andrzeja Boboli, Salvatora da Horta i Jana Leonardiego papieskie konsystorz tajny zwołany został na dzień 17 marca. Bezpośrednio po nim odbędzie się konsystorz publiczny, na którym adwokaci konsystorscy złożą postulaty w sprawie kanonizacji. Konsystorz półotwarty z udziałem w głosowaniu biskupów zamieszkałych w Rzymie i jego okolicach w promieniu stu mil, odbędzie się w dniu 7 kwietnia.

VIII ogólnopolski

Zjazd fachowo-rolniczy

Związek rolników i leśników z wyższym wykształceniem zwołuje VII ogólnopolski zjazd fachowo-rolniczy, który odbędzie się w dniach 3 (czwartek) i 4 (piątek) marca r. 1938 w Warszawie, w sali Związku Izb i Organizacji Rolniczych R. P. (ul. Kopernika Nr. 30, p. I).

Program zjazdu jest następujący: Czwartek, 3 marca, godz. 9: Msza 10: w kościele św. Krzyża; godz. 19: Otwarcie zjazdu; referat p. St. Czarneckiego „Warunki i możliwości rentownego zużycia ziemniaków”; referat pp.: prof. dr. Włodzimierza Gorjażkowskiego i dyr. Karola Janusza „Zagadnienia sadownictwa w dobie obecnej”; godz. 14.30 — 16.30 przerwa obiadowa; godz. 16.30 referat p. dyr. A. Bądzynskiego „Finansowanie życia gospodarczego, a potrzeby rolnictwa”; przyjęcie wniosków.

W piątek, 4 marca, godz. 10: referat p. prof. dr. Janusza Jagmina „Produkcja, przeróbka oraz zbyt roślinnych surowców włókienniczych w Polsce”; referat p. dr. Bohdana Dederki „Konieczność stworzenia opłacalności ovczarstwa”; referat p. dr. Mieczysława Czaji „Zastosowanie doboru w chowie owiec”; godz. 14.30 | 16.30 przerwa obiadowa; godz. 16.30 referat p. dr. Mieczysława Trajdosa „Nowa forma spółek — spółka udziałowa o kapitale zmiennym i jej rola w życiu gospodarczym”; przyjęcie wniosków; zamknięcie zjazdu.

Po referatach odbędzie się dyskusja.

Uczestników zjazdu obowiązuje punktualność, gdyż obrady rozpoczynają się będą w ściśle oznaczonych terminach.

Na becze wina

powinęła się noga „inżynierowi” ze Śląska

W jednym z hoteli stołecznych aresztowano sprytnego aferzystę, Teodora Wienczykowskiego, który podał się za inżyniera z Zagłębia, grasował na terenie stolicy.

Mieszkając w jednym z hoteli śródmieścia, aferzysta odwiedzał luksusowe kawiarnie, restauracje i dancingi, gdzie pod pozorem rozmaitych transakcji zdolał wyłudzić od szeregu kupców znacznie większe kwoty.

Aferzyście powinęła się noga... na becze węgierskiego wina. Zapropował on dyrektorowi jednego ze znanych lokali rozrywkowych kupno beczki oryginalnego wina węgierskiego i otrzymał za to pieniądze. Gdy jednak w umówionym terminie nie dostarczył wina, właściciel restauracji zgłosił zameldowanie do policji, która ujęła Wienczykowskiego w chwili, gdy usiłował uciec z hotelu.

Sensacyjny wyrok w procesie burmistrza Końskich

RADOM, 24. 2. W sensacyjnym procesie burmistrza z Końskich Stefana Jaroszyńskiego, który oskarżył trzech radnych o znielaskowanie Edmunda Niwińskiego na rok aresztu z zawieszaniem na lat 5, Rocha Baranowskiego na 6 miesięcy bezwzględnego aresztu, a

trzeciego oskarżonego Sąd uniewinnił.

Wyrok wzbudził zrozumiiałą sensację ze względu na to, iż w pierwszej instancji wszyscy oskarżeni byli uniewinnieni i Sąd uznał, że dowód prawdy został przeprowadzony.

26 LUTY BAL REPREZENTACYJNY UNIWERSYTETU

W SALONACH RADY MIEJSKIEJ (na Ratuszu)

Informacje, zaproszenia — T-wo Bratnia Pomoc S. U. J. P. Krakowskie Przedmieście 30 telefon 2.77-02

Z ŻYCIA

AKADEMICKIEGO

O odbudowę Bratniej Pomocy S. G. H. Należy Wam się wielkie uznanie...
walczy młodzież narodowo-radykalna

6 lat upływa od chwili, kiedy ostatni raz ogół Polskiej Młodzieży Akademickiej S. G. H. przystąpił do wyborów w Bratniaku. Podobno teraz dopiero Młodzież będzie mogła zdecydować, kto ma ją reprezentować i komu może powierzyć realizację idei samopomocy koleżeńskiej. Sześć lat temu, na skutek przeróżnych chwytów, przy poparciu ówczesnego Kuratora prof. Sujkowskiego, zarząd Bratniaka został opanowany przez sanację. Młodzież Narodowa na znak protestu przeciwko wyborczym kombinacjom, które umożliwiły „zwyściestwo“ klice sanacyjnej, ustąpiła z Bratniej Pomocy.

Od tego to czasu datuje się ustawiczny upadek Bratniaka, spowodowany nieswietnymi rządami różnorodnych Führerów. Wkrótce, do będącego w rozkładzie i wiodącego suchotniczy żywot Bratniaka, dostały się czynniki lewicowe spod znaku Z. P. M. D., pozostając tam do dnia dzisiejszego obok szczątków Legionu Młodych.

Doroczne Walne Zebrania wyborcze liczyły nienotowaną nigdzie ilość osób: 40 do 50 członków łącznie z zarządem. Nic więc dziwnego, że wobec takiego stanu rzeczy rządy przechodziły z rąk do rąk, w tej samej „rodzinie“.

Naturalnie Bratniak ten nie współpracował z żadną z Bratnich Pomocy uczelni warszawskich. Nigdy też nie stanął we wspólnym frontie Polskiej Młodzieży Akademickiej, nawet tam, gdzie chodziło o postulat obniżki czesnego. Tym bardziej nie dziwił się wcale, że brak go było w Komitecie Ślubowań Jasnogórskich. Działalność Bratniaka ograniczyła się do organizowania mniej, niż średniej wartości bałków i fuksów.

Przeciwagą tego i rzeczywistością reprezentacją Stud. S. G. H. było Koło Ekonomistów, które grupowało ponad 2/3 studentów i godnie swe zadanie spełniało.

Niestety Koło Ek. na skutek zarządzenia b. p. rektora prof. Miklaszewskiego zostało sparaliżowane w swej działalności i usunięte z gmachu Uczelni.

W niecałe pół roku po tym fakcie powstaje na Uczelni Zw. Narodowy Polskiej Młodzieży Radykalnej, organizacja ideaowa, mająca na celu wychowanie kademików w myśl Idei Narodowo-Radykalnej. Wkrótce po ukonstytuowaniu się, Zarząd Związku rozpoczął akcję, którą raz na zawsze położyła kres dotychczasowej działalności zarządu Bratniaka, którego członkowie z idei samopomocy koleżeńskiej zrobili odskocznice dla realizacji celów politycznych i osobistych. Aby temu zapobiec, zostały zebrane podpisy 23 członków Bratniaka pod wnioskiem o zwolnienie nadzwyczajnego Walnego Zebrania i o ustalenie jego terminu. Na przeskodzie stanęły jednak inne czynniki. Z polecenia min. Świą-

tosławskiego zebranie zostało odłożone. W między czasie zarząd podał się do dymisji, a Senat mianował komisaryczny zarząd, z nie sławnej pamięci prezesem p. Rafałem Wiśniewskim na czele. On-że „z niejednego pieca chleb jadł“ — mianowicie zdążył być już członkiem Legionu Młodych, Myśli Mocarstwowej, a obecnie jest w Z. M. P.

O ile znów nie stanie na przeszkodzie „nagle“ zarządzenie władz, niedaleka będzie chwila, kiedy ogół studentów S. G. H. zdecyduje o kierownictwie i zarządzie T-wa Bratnia Pomoc S.G.H. Polska Młodzież Akademicka S. G. H. pragnie stanąć w jednym szeregu obok wszystkich Wyższych Uczelni Polskich, pragnie, aby Bratniak stał się jak wszędzie ostoją narodowej myśli i pracy społecznej i rzeczywistą formą samopomocy koleżeńskiej tej Uczelni.

Two „Bratnia Pomoc“ stud. Uniwersytetu J. P. otrzymało poniższy list:

„Stowarzyszenie Bratniej Pomocy Uniwersytetu Warszawskiego
Warszawa
Newark U. S. A.
2 lutego 1938 r.

Szanowni Panowie!
Pomimo, że jestem na obczyźnie,

w Ameryce Północnej, jednak, jako Polak, interesuję się wszystkim, co dzieje się w Polsce.

W dzisiejszym wydaniu „Nowego Świata“ wyczytałem następujący ustęp: „Paragraf aryjski w Bratniej Pomocy Uniwersytetu Warszawskiego, który został uchwalony w związku z nową ustawą przewiduje, że student, mający dziadka

żyda, lub babkę żydówką, nie może należeć do tego Stowarzyszenia akademickiego“.

Panowie! Należy Wam się wielkie uznanie za tę uchwałę i za to, że waszym celem jest odseparowanie żydów od życia polskiego. Dał by Bóg, aby Wasze wysiłki, Panowie, nie były tylko sprawą lokalną, ale idea to rozszerzała się po całej Polsce. Karmiliśmy przez wieki największych wrogów Polski, chłop polski płacił podatki na kształcenie ich dzieci, aby później tego właśnie chłopca okradali i odbierali podstawę bytu, wydziedziczyli z majątków, spychali do najniższego poziomu sług, wydziedziczyli z handlu, pośrednictwa, z pracy kupieckiej, fabryk, a wszystko to robili przy pomocy nas i naszych pieniędzy.

Najwyższy czas, aby obudzić Naród, otworzyć mu oczy, i pokazać, że nie chłop polski ma opuszczać Polskę, że nie chłop polski ma zdać się na poniewierkę. Nie chłop polski ma ginąć za granicą pod kłębem żydowskim, w niemieckich kopalniach, lub fabrykach, gdzie życiu grozi śmierć w każdej chwili, lub przez powolne zatrucie traci się życie.

Panowie, pisząc te słowa jest zdania, że Naród Polski ma dwie drogi do wyboru: żyć w nędzy i być żydowskim sługą, albo podjąć walkę i wywalczyć od żydów to, co nam zrabowali, a przez to zdobyć lepsze warunki życia we własnej ojczyźnie, zamiast opuszczać ją dla chleba. Walka ta nie może być tylko z samymi żydami, ale z tymi wszystkimi..., którzy do dziś prowadzą interesy żydowskie, używając ich pośrednictwa, lub finansów.

Rzeczy te są plamą Polskiego Narodu, a naszym obowiązkiem musi być, aby plamę tę zmyć i zło naprawić, a takich... wycieraczy... żydowskich nauczyć trochę uszanowania dla polskiego społeczeństwa.

Kończąc tych kilka słów, życząc Wam, Szanowni Panowie, pomyślności w tej zbożnej pracy dla Ojczyzny naszej, Polski.

75-lecie

„Ogniska wiedeńskiego“

Dnia 17 b. m. obchodzi polskie akademickie stowarzyszenie „Ognisko“ w Wiedniu 75-lecie istnienia, połączone ze zjazdem b. członków „Ogniska“ i bałem polskim.

„Ognisko“ zostało założone jako organizacja polskich studentów w Wiedniu w 1863 r. Już w pierwszych latach istnienia „Ognisko“ rozwija się doskonale, wzrasta napływ nowych członków. Rozwój ten najlepiej ilustrują cyfry: w roku 1866 liczy „Ognisko“ 43 członków, w roku 1867 już 160, a w latach następnych cyfra ta waha się około stu. Od samego założenia „Ognisko“ miało na celu przede wszystkim umacnianie ducha narodowego oraz cele naukowe i samopomocowe.

Nie posadzała o to swego męża!

Mezycyżni w sprawach gospodarskich nie oznaczają się zbytnią spretowatością. Pani Maria jako doświadczona gospodynja zauważyła to odrazu, ale była zaskoczona, gdy po powrocie od siostry, u której bałwił 2 dni, mąż zagadnął mimochodem: „Czy zauważyłaś, że u Jadzi wszystko, począwszy od bielizny pościelowej a skończywszy na obrusach i ręcznikach jest jakby białsze, niż u nas?“

Rzeczywiście różnica między białą wypraną zwyczajnie oraz tą wypraną w Radionie jest tak wy-

rafna, że nawet mezycyżni zwracają na to uwagę i to skłoniło panią Marię do używania stałe Radionu. Bynajmniej nie jest obojętne, czym pierze się bieliznę, bo przy zwykłym praniu znika tylko powierzchowny brud, podczas gdy Radion usuwa i ten, który osadził się w tkaninie. Przy gotowaniu bielizny w Radionie wytwarzają się miliony drobnych pęcherzyków tlenu, które na wskroś przenikają tkaninę, usuwając z niej wszelki brud. Dzięki temu bielizna jest idealnie czysta, a co za tym idzie — śnieżnobiała.

Szkodliwy przeżytek!
Zlikwidować sanacyjny pseudo-bratniak!

W środę bieżącego tygodnia Senat U. J. P. rozpatrywał uchwałę statutowej organizacji akademickich U. J. P.

Zostały w zupełności zatwierdzone statuty Bratniej Pomocy i Kół Naukowych. Natomiast nie zatwierdzono statutu t. zw. Akademickiej Bratniej Pomocy, instytucji sanatofolksfrontowej, powstałej pod opieką p. Janusza Jędrzejewicza.

Niestety mimo żądań młodzieży i organizacji akademickich U. J. P. nie ma wykazania jak szkodliwy wpływ ma A. Br. Pom. na życie uczelni, Senat nie zdobył się na likwidację tej jacejki, żądając jedynie zmiany nazwy i zakresu działalności.

Jest to ze wszech miar dziwne. Akademickiej Bratniej Pomocy zostały postawione zalety korrupcji, wyłudzenia pieniędzy, działalności komunistycznej i t. d. Zarzuty te zostały postawione i poparte oświadczeniami całego szeregu osób, a między innymi i członków tej organizacji. W Alma Mater, piśmie akademickim ukazał się obszerny list członków Akademickiej Br. Pom., w którym wylizają długą listę propositu nadużyć: Nigdzie natomiast nie słycać, by ktokolwiek usiłował odeprzeć, którykolwiek z tych zarzutów, by została wytoczona sprawa o oszczerstwo.

Na to wszystko Senat Akademicki ograniczył swe obowiązki nadzorcze do żądania zmiany nazwy i zakresu działalności.

Istotnie prezesi z Ak. Br. Pom. winni zmienić zakres swej „działalności“: Teren akademicki nie jest odpowiedni do takiej pracy.

Jeżeli z jakichś względów Senat istotnie nie czuje się na siłach, by zlikwidować raz na zawsze resztki sanacyjnych tworów, to będzie musiała sama młodzież to uczynić. Wówczas „działacze“ Ak. Br. Pom. zmienią nie tylko zakres ale i teren swej działalności.

TADEUSZ PARADOWSKI

P.POR. REZERWY WOJSK POLSKICH. B. CZŁONEK O.N.R., CZŁONEK ZAŁOŻYCIEL ZWIĄZKU NARODOWO - RADYKALNEGO, STUDENT TRZECIEGO KURSU MEDYCZYNY U.J.P. ZMARŁ DNIA 24-GO LUTEGO 1937 ROKU.

W rocznicę Jego śmierci ponawiają swe ślubowanie wierności Idei Narodowo - Radykalnej

KOLEDZY MEDYCY

Pamiętaj o berzrobotnych narodowcach

JACER BRZEZINA

25)

PERŁY I KARABINY

POWIEŚĆ

Emir znów śmiał się, głaskając swoją jedwabistą brodę i spoglądając na Stanleya spod oka, jak gdyby szukając w nim pochlebstwa dla swojego czynu.

Nie omylił się. Destroy zupełnie szczerze był pełen podziwu dla szczodrego a równocześnie chytrego Emira, potrafiącego z jednego kota już nie tylko dwie, ale trzy skóry ściągnąć.

— Perły, perły... wszystko tu koło pereł się kręci, o perłach się tylko bez znużenia rozmawia... — myślał, snując plany na najbliższą przyszłość.

Na pożegnanie otrzymał jeszcze od Emira zaproszenie, by odwiedził go w jego rezydencji.

Gdy z przytulnego cienia salonu wyszedł na dwór, odechnął z ulgą, mimo że nieznośny upał dawał się aż zbyt mocno we znaki. Jednak wołał już to, niż towarzystwo zbłązwanego, trudnego do rozgryzienia Gibsona, jednoczącego w sobie wszystkie objawy nienormalności i chytrości. Emir zrobił na Stanleyu raczej dodatnie wrażenie, choć też zauważył, że w jego zachowaniu się nie wszystko było tak, jak należy.

— Klimat widocznie tak działa na tutejszych mieszkańców — mruzczał idąc w stronę wybrzeża.

ROZDZIAŁ IX

CICHY WSPÓLNIK

Zatoka Perska spała. Wody jej leniwym ruchem obmywały błotniste wybrzeża, zsuwając się z niego coraz dalej.

Była pora odpływu i pokraczne barki poławiaczy pereł coraz bardziej odsłaniały swoje pękate boki.

Ruch w mieście ciągle jeszcze kipiał, mimo wstępującego z chwili na chwilę upału. Odgłosy targów i krzyków dolaływały aż tutaj, nad spokojne w tej chwili wybrzeże, gdzie

Rys. I. Ł.

jedynie półnaczy, czarni prawie rybacy naprawiali uszkodzenia swych łodzi czy sieci lub wylegiwali się w cieniu, poграżeni w błogim śnie.

Stanley z zaciekawieniem przyglądał się dziwnym kształtom barek. Były niezgrabne, pękate, z tyłu ścięte, o olbrzy-

mich, kwadratowych żaglach. Przypominały jakieś rzymskie czy fenickie galery.

— Niech pan się nie śmieje z tych łodzi! Rybacy potrafią nimi zjechać aż do Zanzibaru, nie mówiąc już o Indiach! — głos mówiącego był dziwnie sympatyczny.

Stanley obejrzał się i ujrzał przed sobą barczystego mężczyznę, o ogorzalej, owianej wiatrami pusłynie twarzy, przeciętej jasną kreską sumiastych wąsów. Nieznajomy ubrany był na sposób angielski, w krótkie szorty i khaki, rozpiętą na piersiach koszulę. Na głowie nosił dziwnego kształtu hełm, w zębach grył cybuch krzywej fajeczki, a u nóg miał psa, stworzenie o krótkiej, nastrozonej, białej w żółte i czarne łaty sierści i króciutkim, wiecznie poruszającym się ogonku. Oczy pana i psa były identycznie wesołe. Obaj stanowili uosobienie czegoś zupełnie nie pasującego do klimatu i stosunków kuweickich.

Stanley od razu to odczuł i życzliwie uśmiechnął się do przybysza.

— How do you do! Widzę, że pan zna się nieco na tych „okrętach“!

— Jeszcze by nie — akcent nieznajomego był cudzoziemski. — Dostosuję im już od pół roku, jak tu siedzę, napatrzętem. Jestem Michał Kłopot — przyłożył zamaszczonym rękobem dłoń do hełmu. — Polak, były uczestnik wojny światowej po stronie francuskiej, żołnierz polski w czasie walk z bolszewikami, były osadnik w Anglii, były sierżant 3-go batalionu 1-go pułku Legji cudzoziemskiej, obecnie dezertler i przejęciowo handlowiec w Kuweicie. A to mój pies Khan. No, przywitaj się, kundlu — zwrócił się do psa w niezrozumiałym dla Stanleya języku.

„Khan“ stanął na dwóch łapach i zaszalutował, za co dostał kostkę cukru od swojego pana.

Po chwili stali znów przed Stanleyem uśmiechnięci, czując na wrażenie, jakie ich prezentacja wywoła.

Stanley śmiał się. Poczuli nieprzepartą sympatię do tych dwóch nowych znajomych. Uczucie, które rzadko w nim się odzywało, ale za to było nieomyślne.

(D. e. a.).

Usunąć Żydów z robót publicznych!

Dostawy tylko dla Polaków

W pobliżu jednego z miast wojewódzkich dokonywane są wielkie roboty publiczne.

Dobór firm i przedsiębiorstw budowlanych jest dokonywany przez władze bardzo skrupulatnie. Niestety, wiele przedsiębiorstw budowlanych idzie po linii najmniejszego oporu i dopuszcza do powierzonych im tak ważnych robót całą plejadę żydów w charakterze bądź dostawców, bądź sub-przedsiębiorców.

I tak: na odcinku omawianych robót żydzi byli zaangażowani w większości firm budowlanych przy następujących dostawach:

1) Cegła, której w przybliżeniu na tych robotach zużyto 12—15 milionów sztuk, to jest blisko na milion złotych, została dostarczona przeważnie przez cegielnie żydowskie, jak np. Gnaszyńskie Zakłady Ceramiczne — B-cia Markowicz, B. Helman i cały szereg mniejszych cegielni żydowskich.

2) Znacznie gorzej przedstawia się sprawa zakupywania przez chrześcijańskie firmy budowlane żelaza i cementu do żydowskich składników i pośredników.

Przemysł hutniczy G. Śląska i Zagłębia Dąbrowskiego mógłby bezpośrednio zaspokoić bez wy-

silkę całkowite zapotrzebowanie na żelazo na te roboty, a tymczasem cały szereg firm korzystał z żydowskich składów żelaza jak np. Glassa, Graffa itp.

Ogólna ilość żelaza zużyta na omawianych robotach, może wahać się w granicach od 800 do 400 wagonów — znaczna część z tego przeszła przez ręce żydowskie.

3) Cementu na omawianych robotach spotrzebowano najmniej 1.500 wagonów — i tu zamiast nabywać bezpośrednio towar z cementowni, niektóre firmy kupowały cement u pośredników żydowskich.

4) To samo dotyczy dobót asfaltowych, ogólna ilość których sięgała kilkunastu tysięcy metrów kwadratowych — większość tych robót została oddana żydom, wtedy gdy właśnie w tej branży mamy cały szereg firm chrześcijańskich.

5) Najgorzej przedstawia się stolarszczyzna, jak naprz. futryny, rami okienne, drzwi itp. Wszystkie te rzeczy przez większość firm, były oddane do wykonania żydom. Tu królował niejaki żyd Bajuk — zupełnie mały trzeciorderny warsztat stolarski, a tymczasem w połączeniu z kilkoma innymi żydami potra-

fił on wejść i obsłużyć cały szereg firm na omawianym terenie. Zaznaczyć wypada, że w budynkach tam wzniesionych sawych otworów okiennych i drzwiowych należy przyjąć nie mniej jak na około 10.000 sztuk.

6) Jak dalece polskie firmy i przedsiębiorstwa przemysłowe ignorują niebezpieczeństwo żydowskiego zalewu świadcy fakt, że przedstawicielem jedynej w Polsce fabryki terakoty i glazury Sp. Akc. Dziewulski i Lange na omawianym terenie jest żyd.

7) Wreszcie układanie posadzek dębowych, których we wzniesionych tam budynkach obliczać należy na minimum około 30.000 metrów kwadrat. — zostało w 80 proc. powierzono firmom żydowskim, tak np. Angliwood, czyli Landau, Turkel, Zimand, Kuhmerkel itp. Jeżeli do powyższego dodamy jeszcze, że roboty blacharskie i malarskie również częściowo były oddawane firmom żydowskim — otrzymamy pełny, a bardzo smutny obraz, charakteryzujący naszą bierność, z drugiej zaś strony ruchliwość i wpływy żydowskie.

Nie wolno tego tolerować Bo to niszczy szewców-Polaków a popiera żydów

Organ Związku Polskiego „Alarm“ podaje interesujące dane, dotyczące zatrudnienia żydów przez słynną fabrykę Baty:

„Wiele zabiegów poczynił koncern „Bata“, aby filię swoją ulokować w Polsce.

Znaleźli się przeciw udziałowi „Polacy“, którzy mn w tym dopomogli.

Filia „Baty“ w Chelmku pod Krakowem rozwijała swoją działalność kosztem społeczeństwa polskiego, pozabawiając wielu Polaków rzemieślników pracy i chleba.

Jakże odwdzięczyła się firma „Bata“ społeczeństwu naszemu za to, że ją bezmyślnie poparto?

Oto, gdy cały naród walczył o fiarność o wydobycie się z żydowskiej niewoli, firma „Bata“ zatrudniała w ważniejszych i wpływowych stanowiskach żydów.

Na początek podajemy skład personelu centrali w Chelmku:

Friz (jun.) — osobisty sekretarz dyr. Gabesama, Kirschenbaum — zakupno pończoch, Zipsa — inspektor wyrobu pończoch, Rempler — dział zakupu materiałów, Goldberg — korespondent dyr. Gabesama, Litwinowicz — kier. oddziału dekoracji sklepów, Hoffman — kontroler rejonowy sklepów, Friz (sen.) — instruktor kursów kierown. sklepów, Holzer —

odbiorca en gros, Kahan — kontroler obwodowy sklepów, Horowitz (Kraków) — prezes Rady Nadzorczej.

Dziwnie bardzo jest stanowisko firmy „Bata“. Niepodobniestwem jest, aby nie wiedziała o walce ekonomicznej z żydami w Polsce.

Ciekawy jest również fakt, że nie widzi nawet, iż jej funkcjonariusze żydzi chodzą przeważnie w obuwium własnych fabryk, Elki i innych, „batowskie“ zaś obuwie kupują Polacy.

W awęj filii w Niemczech nie

odważyłyby się ta zażydziała firma „Bata“ zatrudnić u siebie żydów. W Czechosłowacji nie zatrudnia u siebie ani jednego Polaka, mimo, że stanowią oni tam poważny odsetek ludności.

Skądże więc ta wielka miłość „Baty“ do żydów w Polsce. Społeczność w Polsce dość zniechęca, jest aż nadto cierpliwa, ale lekceważyć się nie pozwoli! „Bata“ więc nie dość, że niszczy szewców Polaków, w dodatku popiera jeszcze żydów.

Jak „Obrona Ludu“ chwali gen. Tokarzewskiego?

Toruńska „Obrona Ludu“, organ Stronnictwa Pracy, tak pisze:

„General Karaszewicz - Tokarzewski, wysunął we Lwowie koncepcję porozumienia od dolu. Stworzył Sekretariat Porozumienawczy wszystkich organizacji polskich. Przy wspólnym stole zasiadli ludzie o różnych przekonaaniach politycznych. Sprawy służbowe nie pozwoliły mu jednak kontynuować tej pracy. Został przeniesiony do Torunia... Żegnali go na lwowskim dworcu m. in. ludowcy i radykalna młodzież z „Wiłci“. Niestety było to jednak pożegnanie. A zdawało się, że od-

była przed kilku miesiącami konferencja marsz. Rataja z gen. Tokarzewskim posunie naprzód sprawę zjednoczenia...

Z taką opinią general Tokarzewski przychodził na Pomorze, teren nie wiele mniej zagrożony, aniżeli Małopolska Wschodnia. Społeczność pomorskie w przekonaniu, że na nowym terenie general Tokarzewski będzie postępował tymi samymi drogami, jakimi szedł we Lwowie, witać go będzie z niekłamaniem radością.

Organ tak opoczyjny, jak „Obrona Ludu“, wita gen. Tokarzewskiego „z niekłamaniem radością“. Jak to w Polsce wiatry są zmienne.

Wypędził domowników

i rozebrał się do naga

Ze Stryja donoszą: Nagłemu atakowi szatu uległ urzędnik prywatny Benjamin Kaufman. Furjat wypędził rodzinę i domowników z mieszkania, po czym rozebrał się do

naga i uciekł w pole. Po kilka godzinach bezowocnych poszukiwań znaleziono szaleńca zamarniętego w rowie przydrożnym.

Komisja rozbudowy miast odbyła pierwsze posiedzenie

W tych dniach odbyło się pod przewodnictwem prezesa B. G. K. pierwsze posiedzenie komisji rozbudowy miast. Komisja ta jest organem opiniodawczym ministra skarbu w kwestiach dotyczących budownictwa mieszkaniowego. Do zakresu działań jej należy rozważanie i opiniowanie wszelkich zagadnień, które się łączą z

budownictwem mieszkaniowym. Komisja składa się z 22 osób i tyłuż zastępców.

Po wysłuchaniu referatów informacyjnych, które przygotował B. G. K. rozwinęła się dyskusja, poczynił wyłoniono 5 podkomisji, mianowicie: programową, prawną, techniczną, finansową i terenową.

B. pułkownik carski

wyłudził kaucję

Przed sądem grodzkim w Łodzi odpowiadał b. pułkownik armii carskiej, 56-letni Borys Krassowski, oskarżony o oszustwa, wyłudzenie kaucyji i t. p. Krassowski, występując jako przedstawiciel „Zjednoczonych Fabrykantów Cukierniczych“ w Toruniu i przyrzekając różnym oso-

dom posady, wyłudził odpowiednie sumy na koszty przejazdu, załatwienie formalności i t. p. Ponadto Krassowski przyjmował kauce od maszynistki i sekretarki, które angażował do swojej dyspozycji.

Sąd skazał Krassowskiego na 9 miesięcy aresztu.

Zamiast kur w Chelmie zakupił sztony w Zopotach

Polscy Przemysł Eksportu Drobiu zaangażował Adama Malinowskiego w charakterze pracownika, wysyłając go do Chelma, celem dokonania zakupu drobiu u miejscowych hurtowników. Na drodze i na zakupy wrócił Malinowskiemu 1500 zł.

Pracownik — zamiast do Chelma, pojechał do Zopot, próbował szczęścia przy rzece. Fortuna mu sprzyjała i w ciągu kilku dni M. wygrał większą sumę. Zawiadomił wówczas dyrektora Polskiego Przemysłu Eksportu Drobiu, że likwiduje udział w Chelmie i wyjechał w nie-

wiadomym kierunku. Na skutek skargi poszkodowanej firmy, policja prze szła rok szukała Malinowskiego, aż wreszcie w tych dniach osadziła go na Pawlaku.

We wtorek Malinowski stanął przed sądem grodzkim X-go oddziału, gdzie tłumaczył się, że kupił tran sport drobiu, który jakoby zdechł.

Ogłoszenie wyroku sąd oddroczył do 15 marca, celem przesłuchania dodatkowych świadków, pozostawiając do tego czasu Malinowskiego w więzieniu.

Sprawa kelnera z „Adrii“ zakończona wyrokiem uniewinniającym

Zapowiedziane przez nas rozprawy Gartold contra małż. Stachow o groźbę zabójstwa, jak również małż. Stachow przeciwko Gartoldowi o zmuszenie do kupna różnych towarów, odbyły się wczoraj w sądzie grodzkim przy ul. Długiej.

W pierwszej rozprawie oskarżeni nie przynajmniej do zarzucanych im przestępstw, a nawet twierdzą, że Gartold usiłował pobić Stachową. Gartold natomiast podtrzymuje oskarżenie, twierdząc, że poznał Marię Stachow na ulicy Wkrótce S. za częła hywać u niego w mieszkaniu. Pewnego razu zjawia się wraz z mężem i we dwie mieli uamawiać Gartolda do założenia domu schadzki. Miało to wyglądać w ten sposób, iż

Gartold miał wynajmować mieszkanie na ten cel, Stachowa prowadziłaby „ad ministrację“, natomiast Stachow, będąc kelnerem w Adrii, sprządałby bogatych gości. Gartold na tę propozycję się nie zgodził. Wynikły sprzeczki i awantury.

Pewnego dnia w niedzielę, po południu, na podwórku doszło do ostrej wymiany zdań, przyczym Stachow uderzył trzykrotnie w głowę Gartolda i ten zalany krwią padł na ziemię. Dowodem na to jest odukcja lekarska. Pewnego razu do mieszkania Gartolda zjawili się trzech ludzi, którzy usiłowali go pobić.

Jeden z nich, niejaki Kosman, zeznaje jako świadek, że Stachowie na mówili go wraz z dwoma innymi współtowarzyszami do zabicia Gartolda. „Dostaniecie 200 zł. i paczki z walizką jeśli będziecie szedli, a poza tym adwokatka Hofmoki-Ostrowskiego“.

Dozorca Gwóźdź potwierdza fakt napadu na Gartolda przez trzech opryszków, których zdołał ująć.

Sąd nie dał wiary świadkom oskarżenia i uniewinnił małżeństwo Stachow. Drugą rozprawą z kolei była małż. Stachowowie contra Gartold. Zeznają ci sami niemal świadkowie co w rozprawie poprzedniej. Moją wyrokowi Kazimierz Gartold został skazany na 1 miesiąc aresztu z zawieszaniem z art. 251 K. K.

Bóżnica

na sprzedaż

POZNAŃ, 23. 2. Gmina żydowska w Wągrowcu ogłasza sprzedaż bóżnicy i przynależnych do niej nieruchomości w miasteczku pogranicznym Ujście.

Przed kilku dniami wyjechała z Ujścia ostatnia osoba wyznania mojżeszowego.

„Chrobra Polska“ i „Straż Przednia“

W związku z notatką w naszym piśmie pod powyższym tytułem otrzymujemy od p. W. Gonczyńskiego wydawcy i redaktora „Chrobrej Polski“ list, w którym stwierdza, że nigdy nie był członkiem „Straży Przedniej“ i od lat 3 nie utrzymuje z tą organizacją kontaktu.

Of'ara

Dla uczczenia pamięci niezapomnianego ś. p. Henryka Rossmanna w pierwszą smutną rocznicę jego śmierci na fundusz prawowy jego imienia L. Kochlewska składa złotych 25.

ABC sportowe

Jędrzejowska wygrywa w Nicel

Na międzynarodowym turnieju tenisowym w Nicel w finale gryła młodszej parą Jędrzejowska — Brugnion pokonała parę Weiwers — Ellmer 6:2, 6:3.

Jędrzejowska w ten sposób zajęła w Nicel dwa pierwsze miejsca: w grze podwójnej pań i w grze mieszanej.

Polonia mistrzem szermierczym Warszawy

W decydującym meczu o mistrzostwo Warszawy w szabli Polonia pokonała A. Z. S. 10:6, zajmując pierwsze miejsce w zawo-

dach. Jak wiadomo, Polonia zdobyła również mistrzostwo Warszawy w szpadzie.

76 tysięcy widzów na meczu w Anglii

W piątej rundzie walk o puchar Anglii, jak wiadomo, słynny klub Arsenal został pokonany przez zeszlorderowanego finalistę pucharu klub Preston 1:0. Na meczu było obecnych 72.121 widzów i o-

siągnięto rekordowy dochód w wysokości 7.214 funtów. W tym samym dniu na meczu pomiędzy Charltonem i Aston Villa, zakończonym wynikiem remisowym 1:1 obecnych było 76.031 widzów.

Sport szkolny w Siedlcach

W gimnazjum im. Bol. Prusa zostały zakończone I. Zimowe Mistrzostwa Gimnazjum w koszykówce, startowało 8 reprezentacji klasowych, podzielonych na dwie grupy.

W grupie młodszych tytuł mistrza zdobyła kl. III-b, bijąc wszystkich swoich przeciwników i mając stosunek koszy 160:40. W grupie starszych zostały rozegrane następujące mecze:

kl. IV a — Liceum Pryw. 27:62
kl. IV b — Liceum Human. 67:23
kl. IV a — kl. IV b 44:28
Liceum Przyt. — Liceum Hum. 44:27

kl. IV a — Liceum Hum. 35:30
Liceum Przyr. — kl. IV b 51:58
Tytuł mistrza zdobyło Liceum Przyrodn.

TABELA:

1. Liceum Przyrodn. gier 3 pkt. 2:1
2. Kl. IV b gier 8 pkt. 2:1
3. Kl. IV a gier 3 pkt. 2:1
4. Liceum Human. gier 3 pkt. 0:3

Wszystkie zespoły wykazały b. dobrą formę. Wyróżnić należy: Stańskiego W., Kamińskiego, Zaleskiego, Gontarskiego, Andziaka. Pozostali również dobrzy.

A.Z.S. bije ryski U.S. w siatkówce i koszykówce

W środę wieczorem rozpoczął się w Warszawie w gmachu Y. M. C. A. międzynarodowy turniej gier sportowych z udziałem mistrza Polski A. Z. S. i mistrza Łotwy Universitatis Sports.

W siatkówce AZS pokonał ryski U. S. 2:0 (15:3, 15:12). Jak wskazuje wynik w pierwszym secie goręwały znaczenie Polki, natomiast w drugim walka do ostatniej chwili była wyrównana. Najlepszą w drużynie gości była Elmuts, a u gospodarzy Stefanska i Bruskiewiczówna.

W koszykówce zwyciężyły po bardzo zaciekłej walce Polki w stosunku 25:22, do przeryw prowadziły Łotyskci 11:10. Najlepiej zaprezentowały się u pokonanych siostry Gallitis, z którymi. Alice zdo-

była 11 pkt. a Alma 7. Najlepszą w drużynie warszawskiej była Wisniewska, która uzyskała 10 punktów, dalej wyróżniły się Brzustowska i Bruskiewiczówna.

W czwartej o godz. 19-ej zakończył turniej.

Grecja eliminuje Palestynę

W drugim piłkarskim meczu eliminacyjnym o mistrzostwo świata, rozegranym w Atenach, Grecja pokonała Palestynę 1:0 i walczyć będzie w dn 25 marca z Węgrami w Budapeszcie o prawo wejścia do finału.

PIĄTEK
6.15 Pieśń „Kiedy ranne“ 6.20 Gimnastyka 6.40 Muzyka (płyty) 7.00 Dziennik 7.15 Muzyka (płyty). 8.00 Audycja dla szkół.

11.15 „Emil i detektywi“ — słuchowisko 11.45 Muzyka z płyt 11.57 Czas i bejnal 12.05 Audycja podniewna. 15.30 Wiadomości gospodarcze 15.45 „Doktor z Wolosztyna“ — pogadanka 16.00 Rozmowa z chórami 16.15 Koncert rozrywkowy w wyk. Orkiestry Wileńskiej 16.50 Pogadanka 17.00 „Kształcenie woli dziecka“ — pogadanka 17.15 „Od Atan do Bayreuth“ (audycja VI): „Bogowie pod przegierzem“ w oprac. prof. Kamińskiego. 17.50 Przegląd wydawnictw 18.00 Komunikat śniogowy i Pogadanka sportowa 18.10 Muzyka jazzowa (płyty) 18.35 Audycja dla wsi 19.00 Komedia Aleksandra Fredry — wieczór V: „Pan Benet“ 19.30 Muzyka lekka (pł.). 19.40 Nasze szanse na mistrzostwach narciarskich świata — (własna koresp. telef. z Lehti) 19.45 Pogadanka 20.00 Koncert rozrywkowy z Wiednia 21.10 Dziennik 21.30 Pogadanka 21.35 Koncert symfoniczny z Filharmonii Warszawskiej. 22.50 Dziennik i Kom. meteorol.

NAJCIEKAWSZE AUDYCJE
15.45 „Sprawiedliwy wyrok“ — słuchowisko dla dzieci.
17.00 Pogadanka prof. Romana Dybowskiego.
20.00 „Walce wiedeńskie“ — operetka.
22.00 Muzyka taneczna.

WARSAWA II
13.00 Orkiestra i soliści — koncert z płyt. 14.10 Koncert z płyt. 15.10 Pogadanka. 15.20 Wiadomości sportowe. 15.35 1000 taktów muzyki w wyk. zesp. St. Bachonia. 18.00 Giuseppe Verdi, „Trubadur“ — opera w 4-5 aktach (w skrócie) w wyk. „La Scala“ w Mediolanie (płyty). 19.05 Muzyka taneczna (płyty). 19.15 Zycie kulturalne. 22.00 Wiezisz Kazimierz Biakowiczówny. 22.15 Recital fortepianowy A. Balsama. 23.05 Recital śpiewaczy Ewy Bandrowskiej i Turskiej. 23.35 Muzyka lekka (płyty).

AUDYCJE KRÓTKOFALOWE
24.00 1. Dziennik 2. „Jak wojsko wychowuje żołnierza“ — pogadanka 3. Muzyka instrumentalna — wyk. W. Biakomst, Al. Romer, M. Wysocki, Ławrowicz. 4. „Krakowiaki i górale“ — opera Jana Steżanego. Wykonalcy: Orkiestra i chórz. R. pod dyr. O. Straszyskiego oraz soliści.

AUDYCJE ZAGRANICZNE
14.00 Mediolan. „Wesele Figara“ — opera Mozarta (fr. z La Scali).
20.30 Strasburg. Recital fort. Aleksandra Umickiego.
21.00 Berolinnenster. „Baron cygański“ — operetka J. Straussa.
21.00 Rzym. „Luliza Miller“ — opera Verdięgo.
22.15 Luksemburg. Koncert symfoniczny.

Notowania giełd warszawskich

GIEŁDA PIENIĘŻNA
Dewizy: Holandia 294.90; Bruksela 89.50; Helsinki 11.69; Kopenhaga 118.15; Londyn 26.45; Nowy Jork 5.27; Nowy Jork (kabel) 5.27 i jedna ósmą; Oslo 133.00; Paryż 17.18; Praga 13.48; Sztokholm 136.40; Zurych 122.45.

Pożyczki: 3 proc. prem. Inwestyc. 82.50 — 82.75; II em. 83.25; 3 proc. prem. inwestyc. seriowa I em. 91.50 II em. 94.00; dolarówka 43.20—43.30; 4 proc. konsolidacyjna (większe) 67.50 (drobne) 67.25; 4 i pół proc. wewn. państw. 65.00 (po 100 zł.) 64.25; 5 proc. konwersyjna 68.88; 5 proc. kolejowa konwersyjna 67.00.
Listy zastawne: 8 proc. ziemskie dolar gwar. kupon 38.58; 4 i pół pr. ziemskie seria V 63.00 — 63.88 — 63.00; 4 i pół proc. Pozn. ziemstwa kred. seria K. 62.25; 5 proc. Warszawa (1928 r.) 70.50 — 70.00 — 70.25; (1936 r.) 63.00; 6 proc. oblig. m. Warszawy 6 em 74.50.
Akcje: Bank Polski 111.75 (imienne) 110.00; Warsz. Tow. Fabr. Cukru 36.00; Węgiel 32.00 — 31.75; Lillop 63.00 — 63.50; Modrzewiów 14.75; Skarłowice 40.00 — 39.75; Zyrardów 71.50.

GIEŁDA ZBOŻOWA
Pszonica jednolita 29.25 — 29.75; nierana 28.75 — 29.25; żyto I st. 21.25—21.75; owies I st. 21.50—22.00; II st. 20.00 — 20.50; jęczmień browarny 20.25 — 20.75; jęczmień 19.00 — 19.25; groch polny 24.00 26.00; Victoria 28.50 — 29.50; ulwa niebieska 14.75 15.25 v 15.50 — 16.00; rzepak zimowy 55.50 — 56.50; letni 53.50 — 54.50; rzepak zimowy 51.00 — 52.00; letni 51.00 — 52.00; siemię lniane 47.50 — 48.50; koniczyna czerw sur. 100.00 110.00; koniczyna biała 140.00 210.00; mak niebieski 102.00 — 105.00; mąka psz. g. I. 45.00—47.50; g. II 33.00 — 35.00; pastewna 19.00 — 20.00; żytnia gatunek I-ży 33.00—34.50; gat. II 23.00—24.00; razowa 24.75 — 25.50; otręby pszenne grube 16.75—17.25; średnie 15.25 — 15.75; mialki 15.25 — 15.75; żytnie 13.00—13.50; makuchy llniane 20.25 — 20.75; rzepakowe 16.75—17.25; śruta soiowa 23.50—24.00, słoma prasowana (żytnia) 7.00—7.50; siano słodkie prasowane 11.00—11.50; prasowane 8.50 — 9.50.

